

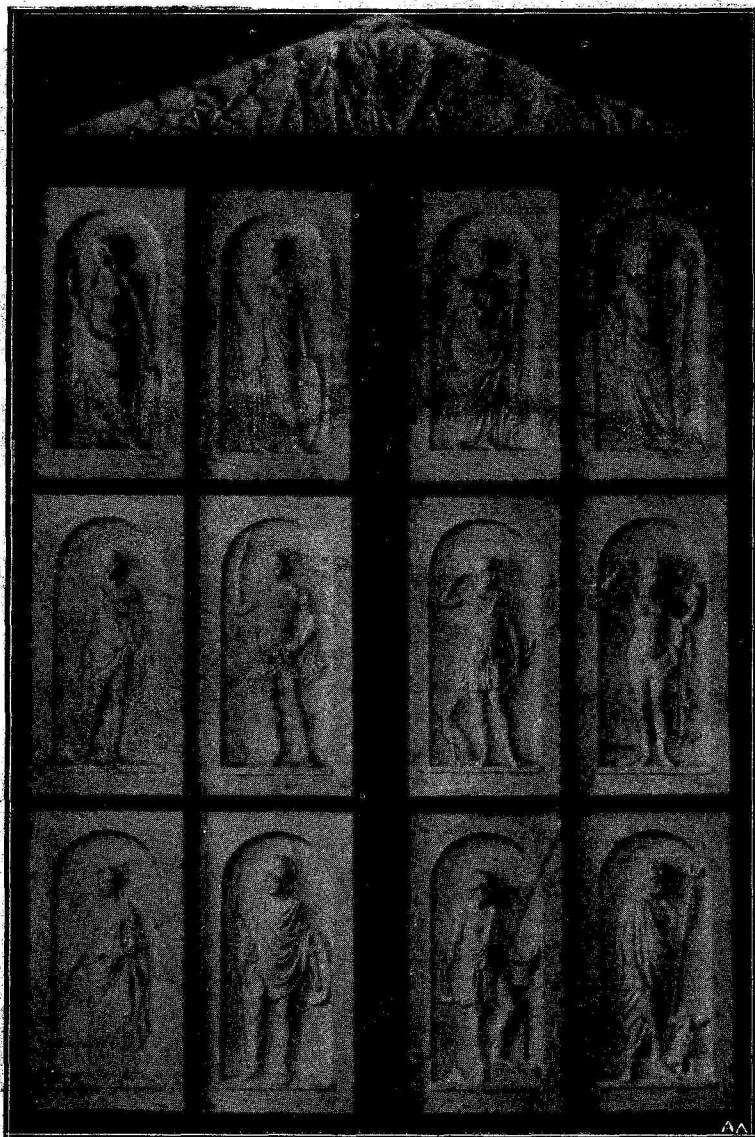
ραμειώτου ζήλου, ὅλοι δὲ οἱ νεώτεροι γλύπται ὑπῆρξαν μαθηταὶ του, εἰς αὐτὸν ὀφείλοντες τὰς βάρσεις τῆς καλλιτεχνικῆς τῶν μορφώσεως.

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐργασία τοῦ Γεωργίου Βρούτου ὑπῆρξεν εἰλικρινής.

Τὸ πρῶτον ἔργον του, ὅπερ σπουδάζων ἐτι ἐποίησεν, ὑπῆρξε τὸ «Πνεῦμα τοῦ Κοπερνίκου», τὸ στήθεν κατόπιν ἐν τῇ ἐπαύλει Θών. Ἐν Ρώμῃ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο συρμός νὰ συμβολίζου ἐν τῇ γλυπτικῇ τὰ πνεύματα τῶν διασήμεων ἀνδρῶν. Ὁ Βρούτος δὲν ὑστέρησεν εἰς τὴν μονομανίαν ἐκείνην καὶ ἐκαλλιτέχνησεν ἀνεστραμμένον τὸ σῶμα τοῦ Κοπερνίκου ἐπὶ τῆς γῆνις σφαίρας. Τὸ ἔργον ἦτο τολμηρότατον, ἐπαναστατικόν· κάθε ἄλλο ὑπεδείκνυνεν ἢ τὸν δρόμον τὸν ὅποιον κατόπιν ἔλαβεν ὁ νεαρὸς τότε Ἀθηναῖος γλύπτης. Τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ πλῆρες πρωτοτυπίας, προεκάλεσε σφοδρὰς ἐπικρίσεις· αὐταὶ πιθανῶς ἐκλόνησαν τὸν καλλιτέχνην,

ὥστε ἀργότερα ν' ἀποκηρύξη τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐν τούτοις σήμερον θεωρεῖται ὡς τὸ ωραιότερόν του ἔργον.

Αἱ σπουδαὶ τοῦ Βρούτου περιστράφησαν περὶ τὸν Κανόβαν. Ἡ ἰταλικὴ πρωτεύουσα ἦτο τότε θεμελιοφύλαξ τῶν κλασικῶν παραδόσεων. Αἱ ιδεαὶ τοῦ Βίγκελμαν ἐκυρίαρχουν, ὁ δὲ Κανόβας ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπρόσωπος αὐτῶν. Ἡ κριτικὴ τῶν σημερινῶν χρόνων φέρεται δυσπίστως πρὸς τὰς ιδέας ἐκείνας, ἃς θεωρεῖ κλασικοφανεῖς, ἰσχυρίζομένη ὅτι ὁ Κανόβας παρενόησε τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀρχαίας τέχνης. Διότι, ἐνῶ ἡ ἀρχαία τέχνη ἀντέγραφε λιτῶς τὴν φύσιν, οἱ κλασικισταὶ ἐξωραΐζον τὴν φύσιν καὶ ἐνίοτε τὴν παρεμύρφωναν. Ὅπως δὴ ποτε ὁ Βρούτος ὑπῆρξε μετὰ φανατισμοῦ κλασικιστής. Εἰς τὰ ἔργα του καμμία ὑπέρβασις τῶν αὐστηρῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνצלαιοτήτων τῆς τέχνης κανόνων. Ἡ ἁρμονία τῶν γραμμῶν διανθιζομένη ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν χάριν, εἶνε παρ' αὐτῷ τὸ κύριον χαρακτηριστικόν. Ἡ ἐμπνευσις δὲν προήρχετο ἐκ

Γ. Βρούτου

Τὸ Δωδεκάθεον